

ระดับการพัฒนาการบริหารตามหลักการบริหาร
จัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า
The Level of Development of
Administration Based on Good
Governance of
the Sub-District Administration
Organizations in Thai-Myanmar

ณัฐพัชร สติตพรธชัย¹

¹ นักศึกษาโครงการปริญญาตรีบัณฑิต สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยสยาม และอาจารย์
สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี โทรศัพท์
034-633227 ต่อ 281 โทรสาร 034-633059 มือถือ 08-6540-5000 E-mail natta_phat@hotmail.
com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาการบริหาร ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านวัฒนธรรมองค์กร ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านกระบวนการ/ด้านเทคโนโลยี ขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ที่ตั้งอยู่ใน 10 จังหวัด คือ จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดตาก จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดตราดบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดชุมพร และ จังหวัดระนอง ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 356 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผ่านการตรวจสอบความแม่นยำจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีค่าเท่ากับ 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9895 (α coefficient = .9895) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับค่าเฉลี่ย สถิติสหสัมพันธ์ สถิติการถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการวิเคราะห์การพัฒนาการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมมีระดับการพัฒนามาก เมื่อพิจารณาการพัฒนาการบริหารเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวัฒนธรรมองค์กร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านกระบวนการ/เทคโนโลยี และด้านโครงสร้างองค์กร ตามลำดับ

คำสำคัญ : การพัฒนาการบริหาร/ การบริหารจัดการที่ดี

Keywords: Development of Administration/ Good Governance

Abstract

The purposes of this research were to examine the level of development of administration, including organization culture, organization structure and process. The population of this research was chairperson of the sub-district administration organizations of 10 provinces along the Thai-Myanmar border, including Chiang Rai, Chiang Mai, Mae Hong Son, Tak, Kanchanaburi, Ratchaburi, Phetchaburi, Prachuap Khiri Khan, Chumphon and Ranong provinces. Data were collected by using questionnaires for targeted groups who were 356 chairmen of sub-district administration organizations. The instrument used for this research was questionnaire items developed to test the validity which was approved by experts with Item-Objective Congruence index at 1.00 and a confidence level at .9895 (α Coefficient = 0.9895). The statistical analysis used was descriptive statistics, percentage, mean, standard deviation, mean sequence, correlation analysis and multiple regression analysis (stepwise selection). The result of the research on level of development of administration of sub-district administration organizations was of high level. When considering each item, the highest point was organization culture, the second was process/ technology, and the least point was organization structure.

Keywords: Development of Administration/ Good Governance

บทนำ

การบริหารการพัฒนาสมัยใหม่มีความสอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่าองค์ความรู้ด้านการบริหารการพัฒนาแบบดั้งเดิม การบริหารการพัฒนาแบบดั้งเดิมอยู่ในสภาพแวดล้อมที่การเปลี่ยนแปลงที่ไม่รวดเร็วนัก มักจะมุ่งเน้นการบริหารการพัฒนาเฉพาะด้าน ส่วนนักบริหารการพัฒนาสมัยใหม่จะต้องเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว ทั้งจากการเปลี่ยนแปลงกระแสโลกาภิวัตน์ เทคโนโลยี วัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีผลกระทบทั้งต่อองค์การ การให้บริการของภาครัฐ การกำหนดนโยบายการพัฒนา การพัฒนาธุรกิจ การบริหารชุมชน และทรัพยากรองค์ความรู้ พัฒนบริหารศาสตร์สมัยใหม่จึงต้องบริหารเพื่อให้มีการปรับตัวได้อย่างดี มองการพัฒนาในระยะยาวขึ้น รวมทั้งเห็นความเชื่อมโยงของปัจจัยต่างๆ ที่ชัดเจนขึ้น การบริหารการพัฒนาสมัยใหม่จะมีวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ที่มองภาพการพัฒนาที่เป็นองค์รวม มองภาพกว้างขึ้น เช่น นโยบายพัฒนาเศรษฐกิจเดิมมุ่งเฉพาะการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การใช้กลไกตลาดและเปิดเสรี จึงเกิดกระแสแนวคิดการพัฒนาใหม่ เป็นการเจริญเติบโตที่มีคุณภาพ ต้องเป็นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีลักษณะที่สำคัญ คือ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่สม่ำเสมอ การเจริญเติบโตที่ต้องช่วยให้เกิดความกินดีอยู่ดีของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไม่กระจุกตัว การเจริญเติบโตที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ การมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจที่ดี สามารถรับมือกับปัจจัยเสี่ยงจากโลกภายนอกที่เข้ามากระทบได้ ซึ่งการพัฒนาเศรษฐกิจที่มีคุณภาพนี้จะต้องคำนึงถึงสถาบันต่างๆ ในสังคมนอกเหนือจากทางเศรษฐกิจด้วย การบริหารการพัฒนาด้านอื่นๆ ก็เช่นกัน มีการขยายองค์ความรู้ให้ครอบคลุมมากขึ้น การบริหารองค์การ ความรู้เดิมมององค์การแบบกลไก แต่ทฤษฎีการบริหารองค์การสมัยใหม่วิเคราะห์ความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนขององค์การกับภาคส่วนต่างๆ ทั้งภายในและภายนอก ในการบริหารการพัฒนาภาครัฐแนวใหม่ เป็นการนำแนวคิดหรือตัวแบบการจัดการสมัยใหม่แนวธุรกิจมาประยุกต์

มาใช้กับภาครัฐ เพื่อให้การบริหารงานของภาครัฐเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน รวมทั้งมีความเชื่อมโยงกับแนวคิดการเสริมพลัง โดยเฉพาะแนวทางการมีส่วนร่วมของสมาชิกในองค์กร และการมีส่วนร่วมของผู้รับบริการ มีแนวทางหลักๆ ได้แก่ การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ธรรมนูญศั ท้องภักดี (2550 :1-2)

การบริหารราชการให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวจำเป็นต้องมีเกณฑ์การ ประเมินกระบวนการทำงานและผลการปฏิบัติงานโดยเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป ดังนั้น สำนักงาน ก.พ.ร. โดยความร่วมมือของสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ จึงได้ดำเนิน โครงการศึกษาเพื่อยกระดับมาตรฐานการพัฒนาระบบราชการโดยมีเป้าหมายเพื่อ ศึกษาและพัฒนาคุณภาพระบบการบริหารจัดการภาครัฐตามวิธีการบริหารบ้านเมือง ที่ดี และเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐโดยใช้แนวทางซึ่งสามารถเคียงกับ การบริหารจัดการในระดับสากล เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติเป็นแนวทางหนึ่งที่ได้ รับการยอมรับในระดับนานาชาติว่าเป็นเกณฑ์ที่สามารถประเมินจุดแข็งและโอกาส ในการปรับปรุงของกระบวนการทำงานและผลการปฏิบัติงานขององค์กรต่างๆ ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2549 :21)

นอกจากนี้ยังได้มีการกำหนดหลักการสำคัญของการบริหารจัดการที่ดีไว้ใน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไว้เพื่อเป็นการกำหนดนโยบายด้านการ บริหารจัดการที่ดีอย่างต่อเนื่องตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับ ที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) กล่าวไว้ว่า รัฐได้มีแนวทางการสร้างระบบการบริหาร จัดการที่ดีให้เกิดขึ้นในสังคมไทย ได้กำหนดแนวทางเพื่อสร้างการบริหารจัดการที่ดี ในยุทธศาสตร์การพัฒนาประชาธิปไตย คือการพัฒนาให้รัฐและประชาชนมีความเข้าใจที่ ดี มีความรับผิดชอบและความเอื้ออาทรต่อกัน ทั้งนี้เพื่อความสัมพันธ์ระหว่างรัฐ และประชาชนดำเนินไปในเชิงสร้างสรรค์และเสริมสร้างสมรรถนะซึ่งกันและกัน การ พัฒนาประชาธิปไตยที่สอดคล้องกับแนวทางการบริหารจัดการที่ดี เพื่อสร้างระบบการ บริหารที่ทำให้เกิดดุลยภาพระหว่างประโยชน์ของคนในแต่ละชุมชน และประโยชน์

ของชาติ ที่ทำให้เกิดคุณภาพขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) มีการกำหนดวัตถุประสงค์ด้านการบริหารจัดการที่ดี เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีในสังคมไทยทุกระดับ เป็นพื้นฐานให้การพัฒนาประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ เน้นการปฏิรูประบบการบริหารจัดการภาครัฐ การบริหารจัดการที่ดีของภาคธุรกิจเอกชนการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการพัฒนา และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) ได้กำหนดพันธกิจด้านธรรมาภิบาล ไว้ว่า “พัฒนาระบบบริหารจัดการประเทศให้เกิดธรรมาภิบาล ภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มุ่งสร้างกลไกและกฎระเบียบที่เอื้อต่อการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาสู่ทุกภาคี ควบคู่กับการเสริมสร้างความโปร่งใส สุจริต ยุติธรรม รับผิดชอบต่อสาธารณะ มีการกระจายอำนาจและกระบวนการที่ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจสู่ความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ สังคมและการใช้ทรัพยากร” สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2552 :118) นอกจากนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 สารของรัฐธรรมนูญด้านนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินด้านการพัฒนาระบบงานภาครัฐ ได้มีการกำหนดแนวทางการพัฒนาที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรมและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่รัฐ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบวิธีการทำงานเพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (2550 :22) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ข้อที่ 2.1.2 “เพื่อให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุขและสังคมมี ธรรมาภิบาล และได้กล่าวไว้ในเป้าหมายหลักข้อที่ 2.2.4 “สังคมไทยมีความสุขอย่างมีธรรมาภิบาล” การวางแนวทางดังกล่าวไว้นี้ มีเจตนารมณ์เพื่อกำหนดให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปตามหลักการพัฒนายที่ยั่งยืนบนพื้นฐานปรัชญา

เศรษฐกิจพอเพียง และคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติเป็นสำคัญ โดยที่รัฐต้องกำหนดขอบเขตและความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจหน้าที่ราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้ชัดเจน สนับสนุนให้จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาโดยภาคประชาชนมีส่วนร่วมสนับสนุนงบประมาณให้จังหวัด มีศักยภาพในการพัฒนาอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นของประชาชน ให้ความสำคัญแก่การกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมกันในการเข้าถึงการพัฒนาทุกด้านตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ไม่จำกัดเฉพาะเรื่องที่เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น ในด้านบุคลากร ต้องมุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรภาครัฐทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจ ให้มีความสามารถ คุณธรรมและจริยธรรม จัดระบบงานเพื่อบริการสาธารณะให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ พัฒนารูปแบบบริหารราชการโดยยึดหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาลในการบริหารราชการแผ่นดิน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (2555-2559 :52)

การปฏิรูประบบราชการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง มีการออกกฎหมายมารองรับ อาทิ เช่น พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 โดยเป้าหมายสุดท้าย คือ การบริการประชาชน เพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุด รัฐบาลได้รับรองคัพยทุกส่วน ทั้งภาคราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยการใช้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่า ด้วยการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี (good governance) พ.ศ. 2542 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของรัฐบาล คือการกระจายอำนาจในการสนองความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น มีการตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ และการให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นรัฐบาลจึงมีแนวนโยบายให้ส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารงานจัดการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งประกอบไปด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความพร้อมรับผิด หลักความคุ้มค่า หลักการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หลักองค์กรแห่งการเรียนรู้ หลักการ

บริหารจัดการ และหลักการเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมุ่งสร้างองค์กรให้เป็นไปตามหลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมีประชาชนเป็นเป้าหมายสูงสุดในการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้การกระจายอำนาจของประเทศไทยนั้นรัฐบาลในส่วนกลางจะกระจายอำนาจบางส่วนให้แก่หน่วยการปกครองในท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นมีอำนาจในการบริหารและตัดสินใจเกี่ยวกับกิจการสาธารณะต่างๆ ด้วยตนเองตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายมอบให้ ซึ่งปัจจุบันหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการภารกิจด้านภารกิจ การ สาธารณะให้แก่ประชาชนในแต่ละท้องถิ่น ตามที่รัฐบาลในส่วนกลางได้กระจายอำนาจให้นั้นมีอยู่ 2 ประเภทใหญ่ๆ (สมคิด เลิศไพฑูรย์, 2545 :15) คือ

1. การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไป ประกอบไปด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดใหญ่ มีพื้นที่ครอบคลุมเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลในแต่ละจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดประสานงาน ให้ความร่วมมือและสนับสนุนหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ตลอดจนการดำเนินงานกิจการที่หน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดเล็กไม่สามารถกระทำได้ ซึ่งอาจเนื่องมาจากกิจการดังกล่าวเป็นกิจการที่ครอบคลุมพื้นที่กว้าง เป็นกิจการที่ต้องการความเป็นเอกภาพ และเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นขีดความสามารถของหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก และสำหรับเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลถูกกำหนดให้เป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดเล็ก มีอำนาจหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะต่างๆ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตนเอง

2. การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ประกอบไปด้วยกรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้กรุงเทพมหานครเป็นหน่วยการ

ปกครองท้องถิ่นขนาดใหญ่ มีอำนาจหน้าที่เทียบเท่ากับองค์การบริหารส่วนจังหวัดร่วมกับเทศบาล และเมืองพัทยาเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดเล็กมีพื้นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่เทียบเท่ากับเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล

จากการประเมินประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่จำนวน 3, 425 แห่ง (ร้อยละ 50.82) มีประสิทธิภาพการบริหารงานอยู่ในระดับต่ำ รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 3, 314 แห่ง (ร้อยละ 49.18) และไม่มีองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งใดเลยที่มีประสิทธิภาพการบริหารงานอยู่ในระดับสูง ตลอดจนเกิดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ความไม่โปร่งใสในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่ได้ผ่านการร้องเรียนหรือไม่ได้รับการตรวจสอบจากหน่วยงานต่างๆ ก็ยังมีอีกมาก ซึ่งล้วนเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไข (ปิยะนุช เงินคล้าย และคณะ, 2547 :31)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาการบริหารตามหลักการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งผลของการศึกษาที่ได้จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายและแผนงานโครงการต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอนาคตต่อไป

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิด (conceptual framework) ได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (independent variables) ได้นำแนวคิดหลักการบริหารจัดการที่ดีของถวิลวดี บุรีกุล และคณะ (2549 :83-95) มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยในด้านตัวแปรหลักการบริหารจัดการที่ดี 10 หลัก ประกอบด้วยหลักนิติธรรม

หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความพร้อมรับผิด หลักความคุ้มค่า หลักการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หลักองค์กรแห่งการเรียนรู้ หลักการบริหารจัดการ และหลักการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ตัวแปรตาม (dependent variables) ได้นำแนวคิดการบริหารการพัฒนาของเว็ดเนอร์(Weidner, 1962 :254) ในด้านการพัฒนาการบริหาร เมืองค์ประกอบหลักๆ อยู่ 3 ด้าน คือ หนึ่งด้านวัฒนธรรมองค์กร แนวคิดของชาร์ล แฮนด์ (Charles Handy, 1978 :23) และติน ปรัชญพฤทธิ (2552 :75) สองด้านโครงสร้างองค์กร แนวคิดของร็อบเบิร์ต เพสทัส (Robert Pesthus, 1962 :4) และติน ปรัชญพฤทธิ (2550 :101) สามด้านกระบวนการ/ เทคโนโลยี แนวคิดของเจมส์ ทอมสัน (James Thompson, 1967 :15-17) และติน ปรัชญพฤทธิ (2550 :103)

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาตามหลักการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า โดยมีการกำหนดเป็นตัวแปรอิสระ (independent variables : IV) และตัวแปรตาม (dependent variables : DV) ดังนี้

ตัวแปรอิสระ คือ หลักการบริหารจัดการที่ดี ประกอบด้วย 10 ด้าน คือ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความพร้อมรับผิด ด้านหลักความคุ้มค่า ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการ และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ตัวแปรตาม คือ ด้านการพัฒนาการบริหารประกอบด้วยด้านวัฒนธรรมองค์กร ด้านโครงสร้างองค์กร และด้านกระบวนการ/ เทคโนโลยี

2. ด้านประชากร ได้ทำการวิจัยผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ประกอบด้วย 10 จังหวัด คือ จังหวัดเชียงราย

เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ตาก กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และ ระนอง (มีอำเภอรวมทั้งหมด 111 แห่ง มีตำบลรวมทั้งหมด 1,013 แห่ง) เมืองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด 648 แห่ง มีจำนวนประชากรทั้งหมด 3,240 คน

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาระดับการพัฒนาการบริหารตามหลักการบริหารจัดการที่ดีของ องค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการ ดำเนินการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธี การเชิงนิรนัย (deductive) ในการนำแนวคิดจากทฤษฎีต่างๆ ที่ได้รับการพิสูจน์แล้ว มาสร้างสมมติฐานเพื่อพิสูจน์สถิติสหสัมพันธ์ (correlation) และเพื่อพิสูจน์สถิติการ ถดถอยเชิงพหุคูณ (multiple regression) ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับการพัฒนาการบริหารตามหลักการบริหารจัดการที่ดี ขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ตั้ง อยู่ใน 10 จังหวัด คือ จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัด ตาก จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดชุมพร และจังหวัดระนอง จำนวนทั้งสิ้น 648 แห่ง มีประชากรทั้งหมด จำนวน 3,240 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 356 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้น ภูมิ (stratified sampling) โดยจะแบ่งประชากรออกเป็น 3 ชั้นภูมิ คือ อำเภอ ตำบล และตำแหน่ง แยกตามอำเภอ ตำบล และตำแหน่ง แล้วได้ตัวอย่างที่เลือกมา จากทุกๆ อำเภอ ตำบล และตำแหน่ง ซึ่งเป็นตัวแทนของประชากรในแต่ละองค์การ บริหารส่วนตำบล หลังจากนั้นนำมากำหนดสัดส่วนแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อกำหนดจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random

sampling) โดยการใช้การจับฉลากแบบไม่สุ่มประชากรที่ถูกสุ่มแล้วขึ้นมาอีก (simple random sampling without replacement)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (research instruments) คือ แบบสอบถาม (questionnaire) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบล และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ประกอบด้วย 10 ด้าน คือ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความพร้อมรับผิด ด้านหลักความคุ้มค่า ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการ และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านวัฒนธรรมองค์กร ด้านโครงสร้างองค์การ ด้านกระบวนการ/ ด้านเทคโนโลยี

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการใน 2 ลักษณะคือ

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลทางทฤษฎีแนวความคิดจากผลงานวิจัย ซึ่ง เป็นสิ่งที่มีความสำคัญสูงสุดอันแสดงให้เห็นถึงตัวแนวความคิด ทฤษฎี เพื่อการเลือกสรรตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการที่ดีมาใช้เป็นเกณฑ์ในการชี้วัดได้อย่างถูกต้อง และหาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการบริหาร เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาการบริหารตามหลักการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม โดยใช้แบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ในการบรรยายลักษณะโดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percent) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดี และการบริหารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ในการบรรยายลักษณะโดยทั่วไปของระดับพัฒนาการบริหารตามหลักการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการถดถอยเชิงพหุคูณเพื่อหาชุดตัวแปรของสมการและอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีตำแหน่งเป็นนายก อบต. และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี
2. การวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า โดยรวมมีระดับการปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อันดับแรก คือ ด้านวัฒนธรรม องค์การ รองลงมา คือ ด้านกระบวนการ/ เทคโนโลยี ตามตาราง ดังนี้

ตาราง 1 ระดับและอันดับการพัฒนาการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาพรวม

ด้านการพัฒนาการบริหาร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการพัฒนา	อันดับ
1. ด้านวัฒนธรรมองค์กร	3.73	0.91	มาก	1
2. ด้านโครงสร้างองค์กร	3.30	1.05	ค่อนข้างมาก	3
3. ด้านกระบวนการ/ เทคโนโลยี	3.66	0.92	มาก	2
ค่าเฉลี่ยด้านการพัฒนาการบริหาร	3.56	0.96	มาก	

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลตาราง 1 พบว่า การพัฒนาการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาพรวม ด้านการพัฒนาการบริหาร มีระดับการพัฒนา $\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.96) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อันดับแรก คือ ด้านวัฒนธรรมองค์กร ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.91) รองลงมา คือ ด้านกระบวนการ/ เทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.92) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านโครงสร้างองค์กร ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = 1.05)

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องระดับการพัฒนาการบริหารตามหลักการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า มีการอภิปรายผลดังนี้

1. การพัฒนาการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ในภาพรวม มีระดับพัฒนามาก เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลให้ความสำคัญกับกฎเกณฑ์และกฎระเบียบ ให้ความสำคัญกับการทำงานในหน้าที่ ให้ความสำคัญในการทำงานเป็นทีม ให้ความสำคัญกับความเร็วของการตัดสินใจ มีการอบรมแสวงหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องเทคโนโลยีอยู่เสมอ มีกระบวนการทำงานที่รัดกุมและประหยัดเวลา มีการใช้ความรู้จากหลายศาสตร์มาใช้ในการดำเนินงาน มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการดำเนินงานเชื่อมโยงระหว่างเจ้าหน้าที่กับ

ประชาชนที่มารับบริการ มีการบริหารงานเป็นไปตามขั้นตอนไม่สามารถข้ามขั้นตอนได้ ในบางครั้งมีผู้บังคับบัญชาหลายคนมีอำนาจในการสั่งการและควบคุม มีการสั่งการจากระดับบนลงสู่ระดับล่าง ผู้บังคับบัญชาระดับสูงทำหน้าที่เป็นผู้รับใช้มากกว่าผู้บังคับบัญชา มีการสั่งการหรือการใช้อำนาจต้องผ่านคณะกรรมการผู้บริหาร และมีการบริหารงานองค์การผสมผสานหลายรูปแบบ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ด้านวัฒนธรรมองค์การ ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมมีระดับการพัฒนาสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะองค์การบริหารส่วนตำบลให้ความสำคัญกับกฎเกณฑ์และกฎระเบียบ ให้ความสำคัญกับการทำงานในหน้าที่ ให้ความสำคัญในการทำงานเป็นทีม ให้ความสำคัญกับความเร็วของการตัดสินใจ มีการจ้างงานคนรุ่นใหม่ที่มีความสามารถเข้ามาทำงาน ให้ความสำคัญกับความชำนาญของเจ้าหน้าที่ และเปิดโอกาสให้บุคลากรมีความเป็นอิสระทางความคิด สอดคล้องกับผลการศึกษาของโมฮาน (Mohan, 1989) ได้เสนอแบบจำลองเชิงทฤษฎีและเชิงปฏิบัติการ เพื่อประเมินโครงสร้างวัฒนธรรมที่มีร่วมกันภายในองค์การ ผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมขององค์การที่มีความมั่นคงมีความชัดเจนในเรื่องของวิสัยทัศน์และภาระงานขององค์การมีความตระหนักในการพัฒนา และมีแนวโน้มที่จะมองธรรมเนียมปฏิบัติขององค์การอย่างเป็นกลาง รวมถึงบุคคลที่จะขึ้นนำองค์การได้คือบุคคลที่สนับสนุนให้เกิดความแข็งแกร่ง การรวมกลุ่ม และความเป็นเลิศขององค์การ ในขณะที่วัฒนธรรมขององค์การที่ไม่มีความมั่นคงจะมีลักษณะของความกลัวการเปลี่ยนแปลง ยึดติดกับธรรมเนียมปฏิบัติขององค์การ เพิ่มระดับของการทำกิจกรรม รับรู้ถึงความไม่เท่าเทียมกันระหว่างกลุ่ม และมีขวัญกำลังใจต่ำในกลุ่มพนักงานที่อยู่ในชั้นหลักๆ ขององค์การ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของไฮ-เชน ฮึง (Hai-Shen Huang, 2007) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาเชิงประจักษ์ของผลกระทบของวัฒนธรรมองค์การ และระบบสนับสนุนกลุ่มบนพื้นฐานผลลัพธ์การตัดสินใจแบบกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มที่สนับสนุนโดยใช้ร่างกายและการทำงานแบบเผชิญหน้ามีคุณภาพการตัดสินใจและความพึงพอใจในกระบวนการตัดสินใจในระดับที่สูงแต่ไม่มีความแตกต่างอย่าง

มีนัยสำคัญในพันธกิจร่วมกัน ความพึงพอใจในการตัดสินใจ บรรยากาศแห่งความร่วมมือร่วมใจ และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันถูกพบเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับ การเผชิญกับระบบสนับสนุนกลุ่ม ในขณะที่เปรียบเทียบกับกลุ่มที่สนับสนุนโดยใช้ ร่างกายบนพื้นฐานของผลลัพธ์แบบกลุ่ม ผลกระทบของระบบสนับสนุนกลุ่มบนพื้นฐานของผลลัพธ์แบบกลุ่มเกิดความอ่อนแอเมื่อกลุ่มที่สนับสนุนโดยใช้ร่างกายเลือก ปฏิบัติงานที่ตนเองชอบ วัฒนธรรมองค์การถูกพบว่ามีผลกระทบต่อผลลัพธ์แบบ กลุ่มอย่างมีนัยสำคัญเมื่อทั้งระบบสนับสนุนแบบเผชิญหน้าและแบบสนับสนุนโดย ใช้ร่างกายถูกนำมาพิจารณา จากข้อสรุปข้างต้นจะเห็นได้ว่า องค์การบริหารส่วน ตำบลให้ความสำคัญกับกฎเกณฑ์และกฎระเบียบ ให้ความสำคัญกับการทำงานในหน้าที่ ให้ความสำคัญในการทำงานเป็นทีม ให้ความสำคัญกับความรวดเร็วของการตัดสินใจ มีการจ้างงานคนรุ่นใหม่ที่มีความสามารถเข้ามาทำงาน จึงส่งผลให้ ด้าน วัฒนธรรมองค์การ โดยรวมมีระดับการพัฒนา

1.2 ด้านโครงสร้างองค์การ ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมมีระดับ การพัฒนามาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ องค์การบริหารส่วนตำบลในบางครั้งมีผู้บังคับบัญชาหลายคนมีอำนาจในการสั่งการและควบคุม มีการสั่งการจากระดับบนลงสู่ ระดับล่าง ผู้บังคับบัญชาระดับสูงทำหน้าที่เป็นผู้รับใช้มากกว่าผู้บังคับบัญชา มีการสั่งการหรือการใช้อำนาจต้องผ่านคณะกรรมการผู้บริหาร มีการบริหารงานองค์การ ผสมผสานหลายรูปแบบ เปิดโอกาสให้ผู้มีอำนาจในการบังคับบัญชาและผู้มีความรู้ ความสามารถร่วมมือกันในการบริหารองค์การ มีการบริหารงานเป็นแบบชั่วคราว ในลักษณะโครงการ สอดคล้องกับ วรากร สังข์วงษา (2553 :197) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์การด้านงานผังเมือง : กรณีศึกษา องค์การ บริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ผลการวิจัยพบว่า ผลการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการถดถอยเชิงพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression) พบว่า ปัจจัยสำคัญที่สามารถอธิบายประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์การด้านงาน ผังเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ประกอบ

ด้วย ด้านวัฒนธรรมองค์กร ด้านนโยบาย กลยุทธ์ ยุทธวิธี ด้านโครงสร้างองค์การ ด้านกระบวนการ/ เทคโนโลยี ด้านทรัพยากรการบริหาร และด้านสมรรถนะทางการบริหาร และผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์การดำเนินงานผังเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวก จากตัวแปรด้านวัฒนธรรมองค์กร ด้านโครงสร้างองค์การ และด้านทรัพยากรการบริหาร จากข้อสรุปข้างต้นจะเห็นได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ในบางครั้งมีผู้บังคับบัญชาหลายคนมีอำนาจในการสั่งการและควบคุม มีการสั่งการจากระดับบนลงสู่ระดับล่าง ผู้บังคับบัญชาระดับสูงทำหน้าที่เป็นผู้รับใช้มากกว่าผู้บังคับบัญชา มีการสั่งการหรือการใช้อำนาจต้องผ่านคณะกรรมการผู้บริหาร มีการบริหารงานองค์การมีการผสมผสานหลายรูปแบบ และเปิดโอกาสให้ผู้มีอำนาจในการบังคับบัญชา จึงส่งผลให้ด้านโครงสร้างองค์การ โดยรวมมีระดับการพัฒนามาก

1.3 ด้านกระบวนการ/ เทคโนโลยี ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมมีระดับการพัฒนาสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ องค์การบริหารส่วนตำบล มีการอบรมแสวงหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องเทคโนโลยีอยู่เสมอ มีกระบวนการทำงานที่รัดกุมและประหยัดเวลา มีการใช้ความรู้จากหลายศาสตร์มาใช้ในการดำเนินงาน มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในดำเนินงานเชื่อมโยงระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชนที่มาใช้บริการ มีการบริหารงานเป็นไปตามขั้นตอนไม่สามารถข้ามขั้นตอนได้ และมีกระบวนการทำงานมีความสัมพันธ์กับเทคโนโลยี สอดคล้องกับผลการศึกษาของสมพงษ์ หาญดวงวงศ์ (2544 :214) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลกระทบจากปัจจัยของสถาบัน ความสามารถขององค์กร และความตระหนักถึงประโยชน์ที่มีต่อการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้โดยบริษัทผู้ผลิตในประเทศไทย ผลของการศึกษาได้ข้อสรุปว่า บริษัทผู้ผลิตในประเทศไทยควรรับเอาเทคโนโลยีสะอาดมาใช้เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และการรับเอาเทคโนโลยีสะอาดมาใช้ควรเป็นไปในลักษณะที่ก่อให้เกิดปรับปรุงกระบวนการผลิตอย่างต่อเนื่ององค์กรภาครัฐบาลควรเร่งกระจาย

ข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ที่ผู้ใช้เทคโนโลยีสะอาดจะได้รับอย่างเต็มที่และทั่วถึง ทำการอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานรักษาสิ่งแวดล้อมให้มีความสามารถในการชี้แนะให้บริษัทผู้ผลิตรับเอาเทคโนโลยีสะอาดไปใช้รวมทั้งปรับปรุงการตรวจตราโรงงานในด้านสิ่งแวดล้อมของเจ้าหน้าที่ให้มีความถี่ที่สูงขึ้น ทางด้านผู้เกี่ยวข้องกับบริษัทผู้ผลิต ไม่ว่าจะเป็นลูกค้า พนักงาน ผู้ถือหุ้น ฯลฯ ควรได้รับทราบแนวคิดด้านเทคโนโลยีสะอาดจากรัฐและองค์กรที่ส่งเสริมเทคโนโลยีสะอาดเพื่อที่ผู้เกี่ยวข้องเหล่านี้จะมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพในการเรียกร้องให้บริษัทผู้ผลิตในประเทศไทยรับเทคโนโลยีสะอาดไปใช้ จากข้อสรุปข้างต้นจะเห็นได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีการอบรมแสวงหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องเทคโนโลยีอยู่เสมอ มีการบวกรการทำงานที่รัดกุมและประหยัดเวลา มีการใช้ความรู้จากหลายศาสตร์มาใช้ในการดำเนินงาน มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการดำเนินงานเชื่อมโยงระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชนที่มารับบริการ และมีการบริหารงานเป็นไปตามขั้นตอนไม่สามารถข้ามขั้นตอนได้ จึงส่งผลให้ ด้านกระบวนการ/ เทคโนโลยี โดยรวมมีระดับการพัฒนา

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยระดับการพัฒนาการบริหารตามหลักการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่านี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร ซึ่งประกอบด้วย 10 จังหวัด คือ จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดตาก จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดชุมพร และ จังหวัดระนองเท่านั้น ควรนำกรอบแนวคิดระดับการบริหารการพัฒนาตามหลักการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่านี้ไปใช้กับจังหวัดอื่นๆ องค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ หรือองค์กรปกครองท้องถิ่นที่สูงกว่านี้อีก เพื่อเป็นการยืนยันความเชื่อถือได้ของกรอบแนวคิดการบริหารการพัฒนาตามหลักการบริหารจัดการที่ดีที่พัฒนาขึ้น

2. การวิจัยระดับการพัฒนาการบริหารตามหลักการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่านี้ ควรเน้นการวิจัยเชิงคุณภาพให้มากกว่านี้ควบคู่กับการวิจัยเชิงปริมาณ เพราะจะทำให้ทราบประเด็นที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ซึ่งการวิจัยเชิงปริมาณอาจไม่สามารถให้คำตอบได้อย่างชัดเจนครบถ้วนเท่าที่ควร และเพื่อเปิดรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่ซึ่งเป็นผู้ได้รับประโยชน์ รวมทั้งการสังเกตการณ์ เพื่อทราบสภาพที่เป็นจริงในพื้นที่นั้นๆ

3. การวิจัยระดับการพัฒนาการบริหารตามหลักการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่านี้ มีข้อจำกัดในหลายประเด็น เช่น ข้อจำกัดในด้านระยะเวลาในการเก็บข้อมูล งบประมาณ และการเข้าถึงแหล่งข้อมูล ด้วยเหตุนี้ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่ต้องการทำวิจัยในประเด็นนี้ ควรทำการวิจัยความคิดเห็นของประชาชนทั่วไป เพื่อจะได้มุมมองในภาพรวมถึงการบริหารจัดการที่ดีและการบริหารการพัฒนา และความคาดหวังของประชาชนในที่ตรงกับความต้องการในปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐพงศ์ ทองภักดี. (2550). การบริหารการพัฒนา :บูรณาการตามกรอบปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. บทความในการสัมมนาประจำปี 2 มีนาคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์,
- ติน ประยูรฤทธิ์. (2531). “ข้าราชการกับการบริหารการพัฒนา”, เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารรัฐกิจ เปรียบเทียบและการบริหารการพัฒนา. หน่วยที่ 12 สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ติน ประยูรฤทธิ์. (2550). การบริหาร การพัฒนา ความหมาย เนื้อหา แนวทางและปัญหา. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ติน ประยูรฤทธิ์. (2552). การพัฒนาองค์การสมัยใหม่. เอกสารประกอบการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา.
- ถวิลวดี บุรีกุล, วันชัย วัฒนศัพท์. (2549). โครงการขยายผลเพื่อนำตัวชี้วัดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีระดับองค์กรไปสู่การปฏิบัติ. นนทบุรี :สถาบันพระปกเกล้า.
- ปิยะนุช เงินคล้าย และคณะ. (2547). การประเมินประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง. ปีที่ 7 ฉบับที่พิเศษ (ก.ย.- ธ.ค. 2547).
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11. (2555-2559). สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.).
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช, (2550).
- วรากร สังข์วงษา. (2553). ประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์การด้านงานผังเมือง : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา. ดุษฎีนิพนธ์ ปริญญารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

- สถาบันพระปกเกล้า. (2548). **ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล**. กรุงเทพฯ :สถาบันพระปกเกล้า.
- สมคิด เลิศไพฑูรย์. (2545). **การกระจายอำนาจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สมพงษ์ หาญดวงจันทร์. (2544). **ผลกระทบจากปัจจัยของสถาบัน ความสามารถขององค์กรและความตระหนักถึงประโยชน์ที่มีต่อการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้โดยบริษัทผู้ผลิตในประเทศไทย. ดุษฎีนิพนธ์ ปริญญาพาณิชยศาสตร์ และการบัญชีดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2552). **10 ปีชนบทไทย**. กรุงเทพฯ :สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ(สศช.).
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2549). **การพัฒนาคุณภาพบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**. กรุงเทพฯ :สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.
- Frances Dery, K.(2003). **How Do Organizations Align Human Resource Management with Information Technology? An Exploratory Study of Four Australian Firms. Melbourne** :University of Melbourne.
- Handy. C. (1978). **Gods of Management**. Souvenir Press :London.
- Hai-Shen Huang. (2007). **An Empirical Study on the Impact of Organizational Culture and GSS on Group Decision Outcomes**. New South Wales :University of New South Wales.
- Mohan, M. L. (1989). **“A Triangulated Approach to the Assessment of Organizational Culture**. Dissertation Abstracts International,

50, pp. 1483-A.

Robert, Presthus. (1962). **The Organizational Society :An Analysis and a Theory.** New York : Publication.

Thompson, J. (1967). **Organization in Action.** McGraw-Hill. New York.

Weidner, E.W. (1962). “Development administration :A new focus for research”. In Heady, F. and Stokes, S.L. (eds.). **Papers in Comparative Public Administration.** Ann Arbor, Michigan :Institute of Public Administration.